

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρευστῇ 15

Ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τίνες πρέπει νὰ κληθῶσιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἄνδρες). — Σιάτιστα (ἡ πόλις καὶ ἡ ἱστορία αὐτῆς). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ Κύπρος καὶ ὁ Γλάδιστος. — Ἐκ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ. — Ὁργανισμὸς τοῦ νέου λαχείου. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 18 Ἰανουαρίου 1910

Ἐν τῇ πόλει τῆς ἀνοίας καὶ τῆς περισκέψεως, ἥτις μάλιστα ὀξύνεται ἐν ἀνωμάλοις καιροῖς, ἐκράτησεν ἀπαξ ἔτι τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἡ πολιτικὴ σύνεσις καὶ τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας μεταξὺ σκοπέλων ἔτι κυλινδούμενον ἐχώρησεν ὀλίγα μέτρα πρὸς τὰ πρῶτα ἀβλαβεῖς καὶ σῶον. Μικρὸν καὶ θά ἀναχθῇ εἰς τὸ εὐρὺ πέλαγος, ὅπως οὐριόδρομον εὐρὴν τῆς σωτηρίας τὸν λιμένα, ὅστις δὲν εἶναι ἄλλος ἢ ἐκεῖνος, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλάς ἥσυχος κατ' οἶκον θά δυνήθῃ ἀμέριστον καὶ ἀπερίσπαστον νὰ στρέφῃ τὴν προσοχὴν τῆς οὐχὶ ἐπὶ τοῦς λόγους καὶ τὰς ἀτελεστέους συζητήσεις συνελυθείσας, ὧν δὲν εὐρήθῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ καθορίσῃ τὸ πρόγραμμα, ἐπαναλαμβάνουσα τὸ οἰκτρὸν θέαμα οἰκτροτάτων προπατόρων προπαθούτων νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ᾧ ὁ κατακτητὴς κατέθραυε τὰς πύλας τῆς Πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἔργα, εἰς ἃ προκαλεῖ ἡμᾶς, ἂν ὑπελείφθῃ κόκκος νοῦ, ἡ αὐθάδεια γείτονος παραφρονῶς ἀδιαλλάκτου.

Ἐπὶ ἔργα τοιαῦτα ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην κυβερνητῶν καὶ οὐχὶ ἀνδρείκων. Ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀφ' ἡνίκαν κατὰ μέρος φιλοδοξίας, ἀδυναμίας, ἐξείης πεπαιωμένους, βασιλεῦς, ἐπαναστάτας, κομματάρχαι, ὁρεῖλουσι μετὰ περισκέψεως νὰ προέλθωσι, διότι σφάλμα ἢ ἀδεξιότης περὶ τοῦτο ἐνδέχεται νὰ ἀφῇσιν τὸν βασιλεῖ ἄνευ θρόνου, τὴν ἐπαναστάτην ἄνευ σκοποῦ, τοὺς κομματάρχας ἄνευ πελατείας χειροκροτούσης τὰ κατορθώματα τῶν, τοὺς πάντας ἄνευ πατρίδος. Ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἀνδρῶν τούτων πρέπει νὰ σιγήσωσιν αἱ πεπαλαιωμένοι ἀδυναμία πρὸς τοὺς φέροντας μεγάλα ὀνόματα, ὧν τινες εἶναι φορητὰ καὶ περιπατοῦντα νοσοκομεῖα δόξης σθεννυμένης καὶ πνεύσεως τὰ λίσθια, νὰ πρυτανεύσῃ δὲ ἡ στοργὴ πρὸς τὴν ἐν κινδύνῳ τιθεμένην τύχην λαοῦ δέκα ἑκατομμυρίων, ἀγωνιζομένου σήμερον περὶ ὑπάρξεως δικαιουμένου, ἅτε ἱκανοὶ ὄντος, αὖθις νὰ ἡγήθῃ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολιτιστικῆς κινήσεως. Περὶ τούτου ἀγωνιᾷ σήμερον ἡ Ἑλλάς πᾶσα ἢ τε ἐντεῦθεν τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἢ πέραν αὐτοῦ.

ΣΙΑΤΙΣΤΑ

(Τὴ καὶ τὸ προηγούμενον φύλλον).

Ἡ Σιάτιστα πολλάκις ἐκινδύνευσεν ἐκ τῶν Ἀλβανικῶν ἐπιδρομῶν, ἀλλὰ πάντοτε κατάρθωνε νὰ ἀποκρούσῃ γενναίως αὐτάς.

Περὶ τῶν Ἀλβανικῶν τούτων ἐπιδρομῶν οὐδὲν γέμει τοῦδε ἔγγραφο, κατ' ἀκολουθίαν μέλλει νὰ γραφῇ περὶ αὐτῶν ὁ ἀναγνῶνται μόνον εἰς τὴν Σιάτισταν καὶ θά ἔχῃ ὡς ὀδὴν τὰς προφορὰς παραδόσεις, αἵτινες εἶναι πολὺ συγκεχυμέναι, καὶ τὰ δημοτικὰ ἄσματα, τὰς μόνους ἴσως ἀψευδεῖς πηγὰς, ἃς δύναται τις νὰ παρουσιάσῃ περὶ τῶν κατὰ τῆς Σιατίστης ἐπιδρομῶν τούτων.

Τῶν Ἀλβανῶν ἀναφέρονται 4 ἐπιδρομαί, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐγένετο τῷ 1784 ὑπὸ τοὺς Τουρκαλβανούς Γκαβογιάτσον καὶ Βαίτσον. Εἰς τὴν πρώτην ταύτην ἐπιδρομὴν ἀναφέρεται τὸ ἐπόμενον δημοτικὸν ἄσμα: (1)

Στοῦ Ἀϊθάνου τὴν αὐτὴν
χρυσὸν πύλακι στέκει καὶ λαλεῖ,
ἀφ' οὐρανοῦ λαλεῖ καὶ λέει,
τοὺν καιρὸ ποῦ θέλ' νὰ εὖρῃ.
Στὰ τοῖ Ἀλῶνα βάλουν τὴ βουλή
τὰ Σταμούλη τὸν σκυλλί,
μέσ' ὅς τῃ Σιάτιστα νὰ πάνουν

(1) Τὸ ἄσμα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ κατωτέρω ἀναφερόμενον ἑλθόντων ἐκ τῆς ἐκείνης λαογραφικῆς ὕλης τῆς Σιατίστης, τῆς βραβεύσεως κατὰ τὸν βῶν διαγωνισμὸν τῆς γλωσσικῆς ἐταιρείας ἐν Αθήναις.

τρεῖς ἀρχόντισσας νὰ πάρουν,
τὴν Γράνεια νὰ πατήσουν
καὶ ἀρχόντισσας νὰ μὴν ἀφήσουν.
Στοῦν Γριδινὸν ἰουμάτισαν
καὶ τὸν γιουφύρῳ σταμάτησαν
μέσ' ὅς τῃ ἄκρα π' τοῦ γιουφύρου
ἔστησαν χρυσὸν ἑλάντιον.
Ἀνοῖξαν τὰ μπαϊράκια τοὺς,
δὲν ξέφουν τὰ φαρμάκια τοὺς,
θὰ ὀρίσουν λαζουμένους,
δὲν τὸν ξέφουν οἱ καὶ μὲνοι
Κυρὰ Σαννούκου, πὲς τῆς Βαίτας σου
νὰ δῶδ' τοὺς φυλαχτάδες.
Ἀφ' οὗ τοὺς νὰ πάν ἱκίθι
νὰ πατήσουν τοὺς οἴκους.
Ἀδὲ σὰς φοδοῦμι σκυλλοῦσαντες,
ἔχου τὰ σπῆτα μου ἡγιά,
μὲ μουλὶ σκεπασμένα
κὶ μὲ μάρμαρον σκεπασμένα.
Κάτουν τὸν Μπουῖνον μαχαλὰ
μᾶστι φανέλλια καὶ τσαπὶ,
σὺρρι καὶ τὸν Κορδοῦσαν
νὰ τοῦ πάρτι τοῦ τινάνου.

Κατὰ τὸ παρατιθέμενον λοιπὸν δημοτικὸν ἄσμα, ἀδόμενον καὶ σήμερον, καὶ κατὰ τὰς προφορὰς πάντοτε παραδίδεται, οἱ ὑπὸ τοὺς προκειμένους ἀρχηγούς Ἀλβανὸν ἐκίνησαν ἀπὸ τὸ περὶ τὰ Γρεβενὰ χωρίον Τρίκα Ἀλῶνα καὶ διαβάντες τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀλιάκμονος ποταμοῦ γέφυραν, ἐστρατοπέδωσαν εἰς τὴν ἀπέναντι ἄκρην. Ἡ ἐν τῷ ἄσματι ἀναφερομένη ἡρώς Σαννούκου καὶ ἡ βοήθης τῆς Βαίτας δὲν εἶναι βεβαίως ἡ σκούρα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀποκρούσεως, ἀλλ' ἡ προθύμως παρασχούσα τὴν ὁχυρωμένην οἰκίαν τῆς, τὴν κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, δι' ἣς ἐμελλόν νὰ διαβῶσιν οἱ Ἀλβανοί, πρὸς ἀποκρούσιν τῶν ἐπιδρομῶν, καὶ ἡ διὰ τῆς παραχωρήσεως πάντων τῶν μολυβδίνων σκευῶν τῆς τοῖς ἀμυνόμενοις πρὸς κατασκευὴν σφαιρῶν καὶ διὰ τῶν παραρτρήσεων ἀποδοῦσα ἐλπίδος ἡρώς καὶ ὑπὸ τοῦ προκειμένου δημοτικοῦ ἄσματος ὑμνηθεῖσα. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀποκρούσεως ἔλαβεν ὁ λαμπρὸς τῆς Σιατίστης προεστὴς Λογοθέτης, ὅστις 500 μόνον ἀντέταξε Σιατιστιεῖς κατὰ τῶν 3000 ἐπιδρομῶν Ἀλβανῶν. Οἱ ἐπιδρομαὶ ἀρνήθησαν νὰ λάβωσι πᾶσι τὴν χρηματικὴν, προσεγενθὲν αὐτοῖς, ἐβλάδιον κατὰ τῆς Σιατίστης, ἀλλὰ τὸ πυκνὸν πῦρ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρᾶς Σαννούκου καὶ ἄλλων ἀπέναντι αὐτῆς ὁχυρωθέντων Σιατιστιῶν τοὺς ἡνᾶγκασεν νὰ ἀποχωρήσῃσι μὲ σημαντικὰς ἀπωλείας εἰς ἄνδρας καὶ νὰ τραπῶσιν εἰς δεινὴν δῆωσιν τῶν περὶ τὴν Σιατίστην χωρίων. Λόγος τῆς ἐπιδρομῆς ταύτης ὡς καὶ τῶν ἄλλων ὑπῆρξεν ὁ πλοῦτος τῆς Σιατίστης, ὅστις πάντοτε προσεῖλκυσε τὸ φθονερὸν καὶ ἀρκακτικὸν ὄμμα τῶν Ἀλβανῶν.

Εἰς τὴν β' καὶ γ' ἐπιδρομῇ, τὰς γενομένας τῷ 1827 ὑπὸ τοὺς Ἀλβανούς Τζαφίλ-Μπούζη καὶ Ἀσλάν-βη, ἀναφέρεται τὸ ἐπόμενον δημοτικὸν ἄσμα:

Δὲν εἶν' ἐδὼ τὰ Τρίκαλα (Τζαφίλ καὶ Ἀσλάν-
μπε) δὲν εἶν' ἡ Ἀλασσόνα,
δὲν εἶν' ἡ μαύρη Κόζανη νὰ κάμῃς, οἱ θέλῃς.
Ἰδὼ τοῦ λέγουν Σιάτιστα, τοῦ λὲν κεραλονχωροῖ.
Ὡς ποῦν' οὐ Νιόπλιος ζουντιανὸς ἢ Σιάτιστα δὲν
φουδᾷ,

ἔχει τριακόσιους ὅς τοῦ σπαθὶ καὶ χίλιους ὅς τοῦ
[ντουφέκι]
καὶ τὰ μπουγάζια πιάσαν, πιάσαν τὰ καραούλια.
Δὲν σὰς φουδᾷ, Ἀρδανιτᾷ, καὶ Ἰσὺς βρὲ βρομμον-
μπεῖδες,

ἔχει τὸν Νιόπλιον ἀρχηγὸν καὶ ὅλα τὰ παλληκάρια.
Ὡς ἐκ τοῦ παρατιθέμενου ἄσματος φαίνεται, καὶ ὡς ἡ περὶ τὸν μαρτυρεῖ, οἱ περὶ τοὺς Τζαφίλ καὶ Ἀσλάν-βη Ἀλβανοὶ ἐπιδρομαὶ εἶχον ἐπιδράμει καὶ διαρπάξαι τὰ Τρίκαλα, τὴν Ἐλασσόνα καὶ τὴν Κόζανη καὶ μόνον εἰς τὰς κατὰ τῆς Σιατίστης ἐπιχειρήσεις τῶν ἀπέτυχον. Προηγῆται ἡ ὑπὸ τὸν Τζαφίλ-Μπούζη ἐπιδρομὴ, ἥτις φαίνεται ὅτι δὲν θά εἶχε καλὴν ἐκβασιν διὰ τὴν Σιατίστην καὶ διὰ τὸ ὑπὸ τῆς παραδόσεως θρυλοῦμενον πολὺ αὐτῶν πλῆθος (9000) καὶ διὰ τὴν ἀποθάρσυνσιν τῶν διὰ τὴν διαρπαγὴν τριῶν μεγάλων πόλεων, ἂν μὴ ἐν τοῖς πράγμασι ἦτο ὁ πολὺς Γ. Νιόπλιος (2), οὗτινος τὸ ὄνομα μετ' εὐλαστίας πολλῆς φέρεται εἰς τὴν μνήμην τῶν Σιατιστιῶν, ἐξ ὧν οἱ περὶ τὸν ἐξ ἀντιλήψεως γινώσκουσι τὴν ἐξιδιασμένην σύνεσιν καὶ τὴν ἄκραν φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρός. Ἡ ἀκμή τοῦ Νιόπλου συμπίπτει ἀπὸ τοῦ 1800-1830 περίπου, καὶ ὅν χρό

νον ἐγένοντο αἱ δύο αὐταὶ ἐπιδρομαί. Χάρης εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ λαμπροῦ προεστοῦ τῆς, ὅστις δὲν εἶχε νὰ παρατάξῃ εἰμὴ 400 μόνον ἄνδρας καὶ δὴ ἀτελῶς καὶ ἐλλιπῶς ἐφωδιασμένους, διότι μόνον ἐξ κοιλόγραμμια πυρίτιδος εἶχον, ἐσώθη καὶ τότε ἡ Σιάτιστα, ἀποκρούσασα τοὺς ἐπιδρομαί. Ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ἡμέρας συνήπτοντο ἀψιμαχίαι παρὰ τὴν τοῦ Ἀλιάκμονος ποταμοῦ γέφυραν Πασά-Κιοπρουσοῦ, καταλλήλως ὁχυρωθείσαν, καὶ ἃς πολὺς ὑπέστησαν ζημίας οἱ Ἀλβανοί. Τέλος ἀπεχώρησαν διευθυνόμενοι εἰς Βιτόλια.

(2) Τὸ ὄνομα εἶναι ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἀννα. Ὁ Βουτουρᾶς ἐν τῷ λεξικῷ ἱστορίας καὶ Γενωγραφίας ἐν λέξει Σιάτιστας τὴν ἡρώδα ταύτην καλεῖ Σοφίτσαν, ὅπως διὰ πλημμελῆ ἀναγνῶν τοῦ ὑποκοριστικοῦ τούτου εἰς ἀγνοίαν Σοφία. (3) Τὸ ὄνομα τῆς οἰκονομίας ταύτης εἶναι Ρούση, τὸ δὲ παρὸν ὄνομα ἔλαβον οἱ ἀπόγονοι τοῦ Γ. Ρούση, ἱατροποιοῦ, καθηγητοῦ, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Παταίου, ὅπου ἀπέμεινε τῷ ἀνδρὶ διὰ τὴν πολυμαθείαν τὸν τῆς ἐνείκειας, ἐποβίλιν, ὃ παραφθορὰ εἶναι τὸ Νιόπλιος, καὶ οὐχὶ ὡς τινες ἀνέγαγον τὸ Νιόπλιος εἰς ἀρχικὸν Νεόπλου (ἰδὲ Acta Gymnas. Patavini).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ἈΓΩΝΟΣ ἘΝ ΑἴΓΥΠΤῳ

Διευθυντὴς Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

Λεωφόρος Ἑρμούλου ἀριθ. 15. Τηλ. 1032. Τηλ. 9 - 64.
Ἀλεξάνδρεια. Πρὸς ὃν ἀπευθυντέον διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ἢ ἀλη-
γομένην ἢ δημοσίευσιν ἀφορῶσαν εἰς τὸ φῶλλον.

σμένην, ἐὰν ἐπεχειρεῖ εἰσόδον εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Σρόπουλις οὐδὲν ἐπεχειρήσεν, ἀλλ' ἀνέμεινεν ἀπάντησιν τοῦ Χουρσίτ πασά, ἥτις φθάσασα τέλος τὸν ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ. Ὁ Ἀλβανὸς φεύγων ἐπράπη εἰς δευτέραν δεινὴν δῆωσιν τῶν περιγύρων τῆς Σιατίστης. Ὅπως ὑπὸ πολεμικὴν ἐποψίν οὕτω καὶ ὑπὸ πνευματικὴν ἡ Σιάτιστα κατέχει ἐπιφανεστάτην θέσιν μεταξὺ τῶν νεοφανῶν πόλεων, δικαιοῦσα οὕτω τοὺς λόγους Γάλλου τινὸς περιηγητοῦ, ὅστις ἀρίστα διαγινούς τὴν ἐν ἀμφοτέροις, πολεμικοῖς καὶ παιδείᾳ, ἐπιστημότητά τῆς Σιατίστης, λέγει ἐν μεταφράσει τάδε:

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι καὶ ὁλοκληρὴν ἑλληνική. Εἰς 8000 ψυχῶν δὲν ὑπάρχει οὔτε μουδῆρας οὔτε καθῆς οὔτε χωροφύλακες. Οἱ Τούρκοι τὴν γνωρίζουν ἐξ ἀκοῆς ἢ ἀν' αὐτῇ νὰ διέλθωσιν αὐτήν. Οἱ μὲν οὖν καθαρὰ Ἑλληνικά. Πῶς αὕτη ἡ ἐξείρεσις; Πῶς ἡ πόλις αὕτη εἶναι ἐλευθέρη ἐν τῷ μέσῳ Τούρκων; Πῶς πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσωμεν; εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ δεσπότη καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὑποταγμένου; καὶ εἰς τὰ δύο. Οἱ ἐντῆμοι οὗτοι κάτοικοι ἔχουσιν ἥθη εὐγενῆ· δύναται νὰ χρησιμεύσῃσι ὡς παράδειγμα εἰς πάντα χριστιανικὸν πλῆθος. Σέβονται τοὺς νόμους. Ὁπλιστέ τους διὰ νὰ ὑπερασπίσῃσι τὴν αὐτοκρατορίαν, ἀφαιρέσατέ τους τὰ ὅπλα καὶ θά ἔχγηε μίαν πόλιν ὡς τὰς Κυδωνίας, μίαν νέαν Κασσάνδραν.

(Ὁ ἀρθρογράφος ἐπειτα κατονομάζει κατὰ σειράν ὅλους τοὺς ἐν παιδείᾳ ἢ ἄλλῃ ἀρετῇ διαπρεψαντας Σιατιστιὰς, περὶ ὧν ἰδὲ τὸ Ἡμερολόγιον. Σημ. τοῦ Ἀ' Ἀγῶνος.)

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΛΟΙ

Ῥωσογερμανικὴ συμφωνία περὶ
τῆς κατ' ἡμᾶς χερσονήσου.

Ἐξ ὧν τῶν εἰδήσεων, αἵτινες τὴν ἐβδομάδα ταύτην τηλεγραφικῶς ἤλθον εἰς Ἀθήνας, σπουδαιότητι ἀναμφιδύτως εἶναι ἡ φέρουσα, δι' ἡμετέρας Ῥωσίας καὶ Γερμανίας συναιμολογηθῆ σύμφωνος δριζύουσα τὰ συμφέροντα ἐκατέρωθεν Δυνάμεις ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ. Ἐτερον τηλεγράφημα συναφὲς πρὸς τὴν εἰδησιν ταύτην ἀγγέλλει, δι' ὃ βαρὺν ὁ Αἰθιόπιαν προέτεινε τῷ Ἰσθμῷ τὸν καθορισμὸν τῶν σφαιρῶν τῆς ἐπιδράσεως Ῥωσίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ δι' ὃ Ἰσθμὸς ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτου νὰ συμπράξῃ ἐν τούτῳ καὶ ἡ Γερμανία.

Ἀμφοτέρω τὰ τηλεγραφήματα συμπληροῦσιν ἄλληλα καὶ διαφωτίζουν πληρέστερα τὴν λογικὴν πορείαν ἐν τῇ ἀκριτομυθίᾳ αὐτῶν.

Ἡ γεωμικτικὴ ὑποκρισία μετὰ τὴν κοιταλημικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πραξικοπήματος τῆς Βουσίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ἀπεγυμνώθη παντὶς προσομοίω. Ἡ περιζωμένη ἀδιαφορία τῆς Γερμανίας διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς κατεφάνη, δι' ἣν ἄπλοῦς μῦθος. Ἐφ' ὅσον ἡ Αἰθιοπία μόνη ἠδύνατο νὰ υποστηρίξῃ τὰ δίκαια τῆς, ἵστατο ἡ Γερμανία ὡς ἀφανὴς ὑποβολὴν δυνάμειν καὶ τὴν ἀνταρσίαν τῆς νὰ υποστηρίξῃ ἐν καιρῷ ἀνάγκης ὡς διατητῆς καὶ πρὸς τὴν Ῥωσίαν νὰ ἐπιδραμεῖ στερὴν φιλικήν. Ἀλλ' οἷε, ὡς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ἡ τολμηρὰ διαγωγή τῆς Σερβίας ἢ προδοτικῶς ὑπὸ τῆς Ῥωσίας ἐνταχθεμένη, ἐφάνη ἀπειλοῦσα σύγκρουσιν μετὰ Αἰθιοπίας καὶ Ῥωσίας, τότε ὁ ὑποβόλεις ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς πρωταγωνιστὴς τῆς πολιτικῆς τραγωδίας καὶ διεκήρυξεν ἀναφανδόν, δι' ὃ μέλλων νὰ πολεμήσῃ τὴν Αἰθιοπίαν θὰ συναντήσῃ πρὸς τούτου τὰς γεωμικτικὰς λόγους. Καὶ ἡ γαλήνη ἐπῆλθεν ὡς ἐκ θαύματος.

Ἡ Αἰθιοπία οὕτω δὲν εἶναι καὶ δὲν ἦτο ἀπὸ τοῦ 1877 ἀπλοῦς μόνον σύμμαχος τῆς Γερμανίας, ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ εὐστροφὸς πρόσκοπος τῶν μεγάλων βουλευμάτων τοῦ γεωμικτικοῦ πνεύματος περὶ ἐκχωρήσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ περὶ ἐκχωρήσεως τῆς παγκοσμίου ἐκείνης ἡγεμονίας, ἥτις ἐπικρατεῖται ὡς ἀσθρόμετος ἐμπειρίας εἰς τὰς ἀνθρωπίνους πολιτείας, ὧν μεσοσταθμὸς ἡ σταθεροὺς δόξα. Ἡ προσοπάθεια αὕτη ἢ ἐξαπλοῦς τῆς γεωμικτικῆς δυνάμεως ἔχει ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὰ αὐτὰ αἰτία, αἵμα καὶ ἡ προσοπάθεια πρὸς κραταίωσιν τοῦ γεωμικτικοῦ στόλου. Διὰ τοῦ ἐνὸς βραχίονος, δὲν ἐκτεροσσωπῇ ἡ χερσαία στρατιωτικὴ δύναμις, ἔρχεται ἡ γεωμικτικὴ δύναμις εἰς ἐπαφὴν καὶ συγκρουσιν πρὸς τὰς τάσεις τῆς Ῥωσικῆς πολιτικῆς, διὰ τοῦ ἐτέρου, τῆς θαλασσίας αὐτῆς παρασκευῆς, πρὸς τὰς φιλοδοξίας καὶ τὰς συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, οὕτω δὲ βαθυβυθὸν στενοῦνται τὰ πράγματα καὶ ἡ πρὸς τὰς δύο κραταίωσιν ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεις συγκρούσεως τῆς γεωμικτικῆς δυνάμεως καθίσταται ἀναπόφευκτος. Ἀλλ' ὁ καιρὸς ἐκεῖνος εἰσέει δὲν ἦλθεν. Ὑφίσταται ἀκόμη ἐπιτακτικὴ ἢ ἀνάγκη τῶν ὑποχωρήσεων καὶ τῶν συμβιβασμῶν μέχρις οὗ αἰσθαν-

